

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3117/2016. (VI. 21.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.III.21.547/2014/3. sorszámú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó szövetkezet, valamint az indítványozó magánszemély (a továbbiakban: indítványozók) a Fővárosi Törvényszék útján alkotmányjogi panaszt terjesztettek elő az Alkotmánybíróságnál.
- [2] Az indítványozók az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének *d)* pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján azért nyújtottak be alkotmányjogi panaszt, mert álláspontjuk szerint a Kúria Pfv.III.21.547/2014/3. sorszámú, felülvizsgálati eljárásban meghozott ítélete sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében, illetve az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében elismert tisztességes eljárás követelményrendszerét. Az indítványozói álláspont szerint ezen kívül az ítélet sérti az Alaptörvény XIII. cikk (1) és (2) bekezdéseiben foglalt tulajdonhoz fűződő jogot és a kisajátítás esetén járó kártalanítás garanciális elvét, valamint az Alaptörvény XXIV. cikk (2) bekezdésében előírt hatósági jogkörben jogellenesen okozott kár megtérítésének követelményét. Az indítványozók ezen kívül felhívták az Alaptörvény R) cikk (3) bekezdésében, valamint az Alaptörvény 28. cikkben foglalt szabályokat is. Az indítványozók a Kúria említett ítéletének, valamint az annak alapjául szolgáló Fővárosi Törvényszék 4.P.20.778/2012/15. sorszámú ítéletének, illetve a Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.21.020/2013/4. sorszámú ítéletének alkotmányossági vizsgálatát, illetve a hivatkozott bírói döntések alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kezdeményezik. Ezen kívül az indítványozók kezdeményezik, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 61. § (1) bekezdés *b)* és *c)* pontjai alapján hívja fel az elsőfokú bíróságot a döntés végrehajtásának felfüggesztésére.
- [3] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló, kártérítés megfizetése iránt indított polgári peres eljárásban az indítványozók felperesként szerepelnek. A Fővárosi Törvényszék ítéletében megállapított és a peres eljárás során irányadó tényállás szerint az indítványozók a Budapest XXII. Kerületi Önkormányzattal (I. rendű alperes) és Budapest XXII. Kerületi Polgármesteri Hivatallal (II. rendű alperes) szemben indítottak kereset. A per tárgya az indítványozók tulajdonában volt, majd kisajátított budapesti belterületi ingatlan. Az indítványozók keresetükben elsődlegesen kérték a perbeli ingatlan közművesítésével összefüggő költségeknek és az ahhoz tartozó késedelmi kamatoknak a megtérítését. Másodlagosan a perbeli ingatlan őrzésével és gondozásával összefüggésben felmerült költségeiknek megtérítését kérték. Az indítványozók harmadlagos kereseti kérelmüket a kisajátítással kapcsolatban felmerült költségeiknek közigazgatási jogkörben okozott kár keretében való érvényesítése érdekében terjesztették elő. Az elsőfokú bíróság az elsődleges kereseti kérelemmel összefüggésben megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság korábbi eljárásában már döntött a keresettel érvényesíteni kívánt jog felől. Ennek megfelelően a Fővárosi Bíróság ebbéli ítéletének jogereje kizárja, hogy ugyanabból a tényalaphól származó ugyanazon jog iránt ugyanazok a felek egymás ellen új keresetet indíthassanak, így az elsőfokú bíróság az eljárást ebben a részében megszüntette. A másodlagos kereseti kérelem tekintetében az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az érvényesíteni kívánt követelés elévült, így a keresetet ebben a részében elutasította. Az elsőfokú bíróság végül a harmadlagos kereseti kérelmet azért utasította el, mert értékelése szerint egyfelől a kisajátítási eljárást nem a II. r. alperes folytatta le, másfelől pedig önmagában nem értékelhető jogellenes magatartásként, hogy az I. r. alperes a kisajátítással összefüggő eljárás során az indítványozóktól eltérő álláspontot kifejtette (erről lásd: Fővárosi Törvényszék 4.P.20.778/2012/15. sorszámú ítéletének 10–13. oldalait).
- [4] Az indítványozók fellebbezése alapján indult jogorvoslati eljárás során a Fővárosi Ítéltábla járt el. Az indítványozók fellebbezésükben vitatták a közművesítés költségeinek *res iudicata* jellegét, illetve az elsőfokú bíróság elévülés körében elfoglalt álláspontját. A fellebbezésben előadottak vitatták továbbá, hogy az alperes kisajátí-

tási perben tanúsított magatartása nem volt jogellenes. Ezen kívül az indítványozók kérték, hogy az ítéletábra az alperesek rosszhiszemű eljárása miatt a perköltség viselése alól mentesítse őket. A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét nagyobb részben helybenhagyta. Ítéleti indokolása szerint a korábbi kisajátítás miatt indult kártalanítási eljárásban a bíróság közművesített ingatlanértéket vett figyelembe és a közművek értékére vonatkozó keresetet a korábban eljáró bíróság elutasította. Így ez elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a keresetben érvényesíteni kívánt követelés korábban jogerős ítélettel már elbírálták. Egyetértett továbbá az elsőfokú bíróság karbantartási költségek elévülése körében kifejtett okfejtésével is, valamint osztotta a közigazgatási jogkörben okozott kárkövetelés megalapozatlanságával összefüggő bírósági érvelést is (erről lásd: Fővárosi Ítéletábra 43.Pf.636.217/2014/6. sorszámú ítéletének 3–7. oldalait).

- [5] Az indítványozók a Fővárosi Ítéletábra jogerős ítéletét felülvizsgálati kérelemmel támadták. Felülvizsgálati kérelmükben elsődlegesen arra hivatkoztak, hogy az alsóbb fokú bíróságok döntéseiket iratellenes tényállásra alapították, illetve következtetésük jogszabálysértő. E körben az indítványozók a rosszhiszemű alperesi eljárásra hivatkoztak, illetve ismételtén utaltak arra, hogy korábban nem terjesztettek elő közműbekötéssel kapcsolatos költségértéket. Ehelyütt az indítványozók arra hívták fel a Kúria figyelmét, hogy a közművesítés és a közműbekötés nem ugyanaz, így nem lehet ítélt dolognak tekinteni a kereseti kérelmükben előterjesztett igényüket. Végül vitatták, hogy a karbantartási és őrzési költségigényük elévült.
- [6] A felülvizsgálati kérelem alapján eljáró Kúria a Fővárosi Ítéletábra hivatkozott sorszámú ítéletét hatályában fenntartotta. A Kúria a támadott ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és ennek során állapította meg, hogy az indítványozók a korábbi kártalanítási perben összecszerűen megjelölve, a kamataival együtt érvényesítették közművesítést is. Ezt a korábban eljáró bíróság azzal utasította el, hogy az ingatlan forgalmi értékébe és ennek folytán a kártalanítás összegébe beszámította. A Kúria osztotta az alsóbb fokú bíróság álláspontját, amely szerint a perbeli ingatlan karbantartásával és gondozásával kapcsolatos követelések elévültek és az indítványozók nem igazoltak elévülést megszakító jogcselekményt. Egyetértve az alsóbb fokú bíróságok következtetésével, a többletköltségek tekintetében előterjesztett indítványozói igénnyel összefüggésben a Kúria álláspontja szerint az eljárási jogszabályokban a védekezésre biztosított lehetőségek alperesi igénybevétele nem értékelhető jogellenes cselekményként. A Kúria végül megalapozatlannak ítélte az indítványozók perköltségre vonatkozó hivatkozását is (erről lásd: Kúria Pfv.III.21.547/2014/3. sorszámú ítéletének 4–9. oldalait).
- [7] 1.2. Az indítványozók ezt követően terjesztették elő alkotmányjogi panaszukat. Indítványukat az Abtv. 27. §-ára alapítva állítják, hogy a Kúria ítélete, valamint az alsóbb fokú bíróságok döntései azért sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében elismert tisztességes eljárás követelményrendszerét, mert a peres eljárás során a tényállás megalapozott feltárásához, így különösen a közművesítés és a közcélú vezetékek költségeinek megállapításához szükséges bizonyítási eszközök beszerzése, így különösen további szakértők kirendelése és tanúmeghallgatások foganatosítása elmaradt. Ezen túl a peres eljárás során beszerzett szakvélemények téves és egymásnak ellentmondó következtetéseket tartalmaznak. Az indítványozók e körben adják elő, hogy a Kúria ítéletében írtak eltérnek a szakértők véleményében megfogalmazottaktól. Szintén az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben hivatkoznak az indítványozók arra, hogy a jelen alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló kártérítési pert megelőző kisajátítási eljárás 1995-ben kezdődött és 2012-ben fejeződött be, vagyis mintegy 17 évig tartott, amely sérti a tisztességes eljárásból fakadó ügyek ésszerű elbírálásának követelményét.
- [8] Emellett az indítványozók felhívják az Alaptörvény XIII. cikk (1) és (2) bekezdéseiben biztosított tulajdonhoz fűződő jogot, az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésben garantált tisztességes hatósági eljárás követelményét, az Alaptörvény XXIV. cikk (2) bekezdésében foglalt jogellenes hatósági működés következményeként okozott kár megtérítésének követelményét, valamint az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdésében és az Alaptörvény 28. cikkében foglalt alkotmányjogi szabályokat. E körben általános jelleggel megfogalmazott indítványozói érvelés szerint a kisajátítási intézmény és kisajátítási szabályok célja, hogy egyensúlyt teremtsenek a tulajdonosi jogosítványok és közérdek érvényesülése között. Az indítványozók arra hivatkoznak, hogy a Budapest XXII. Kerület Önkormányzata e követelményeket sértette meg a kisajátított ingatlan közművesítésének rendezése során, így a Kúria kifogásolt ítéletében megállapított tényállás iratellenes. Az e körben előadott további indítványozói álláspont szerint a kisajátítással kapcsolatos költségek tekintetében előterjesztett kereseti kérelem megalapozott, és minthogy az indítványozók véleménye szerint az alperes önkormányzatok korábbi eljárása jogellenes volt, így a költségek megtérítését elutasító kúriai döntés alaptörvény-ellenes. Az indítványozók alkotmányjogi panaszuk további részeiben az alperes önkormányzat rosszhiszemű magatartására hivatkozva egyfelől a kifogásolt kúriai ítélet alapjául szolgáló eljárásban megállapított tényállást, másfelől pedig a megelőző közigazgatási és

polgári peres eljárások egyes tényállási részeit vitatták a közművesítés és a kisajátítás költségeivel összefüggésben. Ez utóbbi költségeket alkotmányjogi panaszukban tételenként, részletesen mutatták be. Ezen kívül a szóban forgó ingatlan gondozására, karbantartására fordított költségek körében valamennyi, korábban felhívott alaptörvényi szabály sérelmét állítva általánosságban vitatták az ügyben eljáró bíróságok elévüléssel összefüggésben elfoglalt álláspontját.

- [9] Az indítványozók ilyen okok alapján kezdeményezik a kifogásolt kúriai döntés, valamint e döntéssel felülvizsgált alsóbb fokú bírósági ítéletek alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozók emellett kezdeményezik, hogy az Alkotmánybíróság hívja fel az elsőfokú bíróságot a kifogásolt bírói döntés végrehajtásának felfüggesztésére.
- [10] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt formai természetű, valamint az Abtv. 26–27. §-ban, illetve az Abtv. 29–31. §-ban előírt tartalmi természetű befogadhatósági feltételeknek.
- [11] 3.1. Az indítványozók az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján kifogásolják, hogy az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló kártérítési pert megelőző kisajátítási eljárás mintegy 17 évig tartott. Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja és az Abtv. 27. §-a arra ad lehetőséget, hogy az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntéssel szemben terjeszthessen elő alkotmányjogi panaszt. Az indítványozók ugyanakkor az alkotmányjogi panaszuk alapját jelentő peres eljárásban hozott bírói döntéstől függetlenül és attól különálló kisajátítási peres eljárás elhúzódását kifogásolják, így indítványuk ebben a részében nem felel meg az Abtv. 27. §-ban foglalt követelménynek.
- [12] 3.2. Az Abtv. 27. § *a)* pontja, és ezzel összhangban az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* pontja úgy rendelkezik, hogy alkotmányjogi panasz kezdeményezésére olyan bírói döntéssel szemben van lehetőség, amely Alaptörvényben biztosított jogot sért, vagyis alkotmányjogi panaszt Alaptörvényben biztosított jog sérelmére lehet alapítani. Az indítványozók alkotmányjogi panaszukat részben az Alaptörvény R cikk (2) bekezdésében és az Alaptörvény 28. cikkben foglalt szabályok vélt sérelmére alapítják. Az Alaptörvény R cikk (2) bekezdésében előírtak szerint az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek, míg az Alaptörvény 28. cikke a bíróságok számára alkotmányos kötelezettségként írja elő, hogy ítélező tevékenységük során a jogszabályokat az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék. Az Alaptörvény e szabályainak egyike sem Alaptörvényben biztosított jog, így ennek megfelelően vélt sérelmükre alkotmányjogi panasz sem alapítható (elsőként lásd: 3268/2012. (X. 4.) AB végzés [19], legutóbb megerősítette: 3066/2016. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [11] és 3067/2016. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [15]). Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban emellett felhívják az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében garantált követelmény sérelmét. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt garancia a tisztességes eljárás követelményét a közigazgatási hatósági eljárásokban fogalmazza meg. Ennek megfelelően az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésére nem lehet bíróság hatáskörébe tartozó eljárásokban hozott bírói döntésekkel szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszt alapítani (elsőként lásd: 3179/2013. (X. 9.) AB végzés, Indokolás [6], majd legutóbb megerősítette: 3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [9] és 3072/2016. (IV. 11.) AB végzés [30]). Ebből következően az alkotmányjogi panasz ezekben a részeiben nem felel meg a befogadhatóság Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* pontjában foglalt törvényi követelményének.
- [13] 3.3. Az Abtv. 52. § (1) bekezdésében foglalt előírás szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjai értelmében az alkotmányjogi panasz akkor tartalmaz határozott kérelmet, ha bemutatja az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét és egyértelmű indokolást ad elő arra nézve, hogy a bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény felhívott rendelkezéseivel. Az Alkotmánybíróság megítélése szerint az indítvány az Alaptörvény XIII. cikk (1) és (2) bekezdéseinek, valamint az Alaptörvény XXIV. cikk (2) bekezdésének sérelmére hivatkozó részei tekintetében nem felel meg az indítvány határozottságára vonatkozó követelményeknek. A hivatkozott alaptörvényi rendelkezések tekintetében előterjesztett indítványozói érvelés ugyanis lényegében azt sérelmezi, hogy a peres eljárásban megállapított tényállás iratellenes, bírósági ítéletek indokolásai belső ellentmondásoktól terhesek, a perbeli alperes önkormányzat rosszhiszemű magatartást tanúsított és a bíróságok elévülés körében kialakított jogértelmezése téves. Ugyanakkor emellett az indítványozók nem adnak elő olyan releváns alkotmányjogi érvelést, amelyből kitűnne, pontosan milyen kap-

csolatban áll az ítéleti tényállás iratellenessége, belső ellentmondásai, valamint a tévesnek vélt bírói jogértelmezés a felhívott alapjogokból fakadó követelményekkel. Ebből következően az indítvány ebben a részében nem tartalmaz olyan indokolást, amelyből kitűnhetne, hogy a kifogásolt bírói döntés miért sérti a felhívott alaptörvényi szabályokat, így nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjaiban foglalt követelményeknek {korábbiakról lásd: 3183/2013. (X. 9.) AB végzés, Indokolás [23] és Indokolás [30], 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [126]; 3064/2014. (III. 26.) AB határozat, Indokolás [12] és 3015/2015. (I. 27.) AB végzés, Indokolás [12]}.

- [14] 3.4. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így fennállásukat az Alkotmánybíróság minden esetben külön-külön vizsgálja {elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [15] 3.5.1. Az indítványozók az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében elismert tisztességes eljáráshoz fűződő jog sérelmének alapjaként egyfelől a bizonyítékok értékelésével, mérlegelésével, valamint a tényállás megállapításával összefüggésben hivatkoznak, mert előadásuk szerint egyfelől nélkülözhetetlen további szakértők ki rendelése a megalapozott tényállás feltárásához, másfelől pedig a bíróságok okszerűtlenül és jogellenesen értékelték az ítéletek meghozatala során irányadó tényállást megalapozó bizonyítékokat. Az alkotmányjogi panaszban megjelölt kérdést ugyanakkor az Alkotmánybíróság korábbi döntésében már alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként értékelte. Az Alkotmánybíróság kimondta, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás követelményrendszere elismeri az indokolt bírói döntéshez fűződő alapvető jogot is, amelynek minimális elvárása, hogy a bíróságok az eljárási törvény rendelkezéseinek megfelelően az ügyben szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit, kérelmeit kellő alapossággal megvizsgálják, és ennek értékeléséről határozatukban számot is adjanak {erről lásd: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]–[34]}. Ugyanakkor az Alkotmánybíróság a hatalom megosztásának alkotmányos elve alapján azt is kimondta, hogy a bizonyítást kívánó tények és körülmények meghatározása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése, és ennek eredményeként a tényállás megállapítása az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}. Mindebből következik, hogy a jelen alkotmányjogi panaszban felvetett elvi jelentőségű alkotmányjogi kérdéseket az Alkotmánybíróság korábban már eldöntötte {lásd elsőként: 3212/2013. (XI. 18.) AB végzés, Indokolás [7], majd legutóbb: 3012/2016. (I. 25.) AB végzés, Indokolás [10]}.
- [16] 3.5.2. Az Abtv. 29. §-a szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának másik feltétele, hogy olyan alkotmányossági kifogást tartalmazzon, amely a bírói döntést érdemben befolyásolhatta. Az Alkotmánybíróság e törvényi feltétellel összefüggésben emlékeztet arra, hogy a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz nem tekinthető hagyományos értelemben vett jogorvoslatnak. Az Alkotmánybíróság ugyanis az alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is kizárólag az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]; legutóbb megerősítette: 3056/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [19]}. Az Alkotmánybíróság így a bírói döntések felülvizsgálata során az Alaptörvényben és az elfogadott nemzetközi emberi jogi egyezményekben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja {erről lásd: 8/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [55]}. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy bíróságok jogértelmezése helyesen illeszkedik-e jogági dogmatika elfogadott szabályaihoz {legutóbbról lásd: 3207/2015. (X. 27.) AB végzés, Indokolás [12], illetve 3067/2016. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [18]}. Az indítványozók ugyanakkor az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében garantált tisztességes eljárás követelményrendszerét az egyes bizonyítékoknak tulajdonított bizonyító erővel és a bizonyítékok, így különösen a peres eljárás során beszerzett szakértői vélemény okszerűtlen mérlegelésével és további szakértői vélemények beszerzésének szükségszerűségével összefüggésben hívják fel. Az Alkotmánybíróság előbbieken felidézett következetes álláspontja értelmében az ítélkező bíróság bizonyítékértékelési szabadságához tartozik, hogy a bizonyítékokat meggyőződése szerint mérlegelje, amelynek felülvizsgálatától az Alkotmánybíróság mindaddig tartózkodik, amíg

a bíróság bizonyítékértékelése, a bizonyítékok felhasználása, avagy jogértelmezése pontosan körülírt, Alaptörvényben védelmezett jogot nem sért {lásd például: 8/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [55]; legutóbb lásd: 3247/2015. (XII. 8.) AB végzés, Indokolás [43]}. Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban azonban ilyen jellegű, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre nem hivatkoznak, ehelyett indítványuk kizárólag a bizonyítékok értékelését vitatja.

- [17] 4. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadhatósági vizsgálatának eredményeként így arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz részben nem felel meg az Abtv. 27. §-ában, részben az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjaiban, részben pedig az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek. Az Alkotmánybíróság ezért az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (3) bekezdésében előírtakra is, visszautasította. Mivel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt visszautasította, okafogyottá vált az indítványozók abbéli kezdeményezése, hogy az Alkotmánybíróság hívja fel az első fokon eljáró bíróságot a támadott bírósági határozat végrehajtásának felfüggesztésére {elsőként lásd: 3097/2015. (V. 19.) AB végzés, Indokolás [21]; majd később: 3243/2015. (XII. 8.) AB végzés, Indokolás [12]}.

Budapest, 2016. június 14.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2868/2015.

• • •